

**Conferință internațională
Tîrgu Mureș – România
27 – 29 august 2015**

**PROCESUL CIVIL ȘI EXECUTAREA SILITĂ,
TEORIE ȘI PRACTICĂ**

PROGRAM

*Descărcare fotografii Conferință (în perioada 31 aug. 2015 – 15 sept. 2015)
<http://hosted.infosky.ro/pub/conferinta2015/>*

COMITETUL ȘTIINȚIFIC INTERNAȚIONAL

Sergiu BĂIEȘU

Universitatea de Stat din Republica Moldova

Radu CATANĂ

Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca, România

Lucian CHIRIAC

Universitatea „Petru Maior” din Tîrgu Mureș, România

Romulus GIDRO

Universitatea „Petru Maior” din Tîrgu Mureș, România

Ioan GÂNFĂLEAN

Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia, România

Ioan LEȘ

Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu, România

Florea MĂGUREANU

Universitatea Româno-Americană din București, România

Cristian MIHEȘ

Universitatea din Oradea, România

Valentin MIRIȘAN

Universitatea din Oradea, România

Gheorghe NEAGU

Universitatea de Stat „Alec Russo” din Bălți, Republica Moldova

Evelina OPRINA

Universitatea Creștină „Dimitrie Cantemir” din București, România

Veaceslav PÎNZARI

Universitatea de Stat „Alec Russo” din Bălți, Republica Moldova

Dan POPESCU

Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca, România

Ioan SABĂU – POP

Universitatea „Petru Maior” din Tîrgu Mureș, România

Gyorgy STOIKA

University of Miskolc, Ungaria

Daniel – Mihai ȘANDRU

Universitatea Creștină „Dimitrie Cantemir” din București, România

Barbu VLAD

Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” din București, România

COMITETUL DE ORGANIZARE

PREȘEDINTE

Dr. Eugen HURUBĂ

SECRETARI AI CONFERINȚEI

Andrea KAJCSA
Maria Cristina GIUNCA

MEMBRI

Adrian Vasile BOANTĂ
Marin Cornel COTFAS
Ioan LAZĂR
Brîndușa MARIAN
Radu OLTEANU
Roxana Maria ROBA
Olimpiu A. SABĂU-POP
Attila SARIG
Szabolcs SZEKELY
Paul POPOVICI
Daniela Cristina VALEA

Programul Conferinței

JOI, 27 august 2015

16⁰⁰-19⁰⁰ Cazarea participanților
19⁰⁰-22⁰⁰ Dineu de bun venit (*Sala Rhapsody, etajul 2*)

VINERI, 28 august 2015

7⁰⁰- 8³⁰ Mic dejun
9⁰⁰- 9³⁰ Înregistrarea participanților
9³⁰- 9⁴⁵ Deschiderea lucrărilor
9⁴⁵-11⁰⁰ Sesiune de comunicări științifice (I)
11⁰⁰-11³⁰ Coffee-break
11³⁰-12³⁰ Sesiune de comunicări științifice (II)
12³⁰-13³⁰ Lansare de carte
13³⁰-14³⁰ Masă de prânz (*Restaurant Grand, etajul 1*)
14³⁰-15⁴⁵ Sesiune de comunicări științifice (III)
15⁴⁵-16¹⁵ Coffee-break
16¹⁵-18⁰⁰ Sesiune de comunicări științifice (IV)
18⁰⁰-20⁰⁰ Program liber
20⁰⁰-22³⁰ Dineu festiv (*Sala Rhapsody, etajul 2*)

SĂMBĂTĂ, 29 august 2015

8⁰⁰-10⁰⁰ Mic dejun
10⁰⁰-11¹⁵ Sesiune de comunicări științifice (IV)
11¹⁵-11³⁰ Coffee-break
11³⁰-12⁴⁵ Sesiune de comunicări științifice (V). Discuții libere.
12⁴⁵-12³⁰ Prezentarea raportului și a concluziilor conferinței
13⁰⁰-14³⁰ Masă de prânz (*Sala Europa, etajul 1 intrare de la parter*)
15⁰⁰-20⁰⁰ Excursie Reghin (opțional):
-Biserica Săsească;
-Gliga Instrumente Muzicale.

BISERICA SĂSEASCĂ DIN REGHIN

Este cea mai veche biserică din Reghin, construită în stil gotic începând cu anul 1330, din fondurile magistrului Thomas, după cum atestă inscripția în latină de pe peretele nordic al corului: “Anno Domini MCCCXXX construitur domus Marie tempore Nicolai plebani cum rebus magistri Thome patroni ecclesie”.

Biserica are un plan bazilical cu trei nave, un altar poligonal și un turn cu înălțimea de 47 metri, aflat în continuarea navei centrale. Cele patru turnulețe de pe colțuri sunt dovada dreptului de judecată pe care orașul Reghin îl dobândește în 1551. Corul, boltit pe ogive, precum și nava laterală sudică, poartă amprenta fazei gotice de construcție. De asemenea, o consolă ornamentală de mari dimensiuni menită să susțină scara spiralică de acces la balcon și tabernacolul din cor sunt detalii arhitecturale care s-au păstrat din prima fază de construcție. Un alt element valoros din punct de vedere artistic, aflat pe latura sud-estică a bisericii, este ancadramentul în arc frânt al unei ferestre gotice timpurii decorată cu figurile sculptate ale ctitorilor. Se pare că această fereastră a aparținut inițial registrului superior al navei principale.

În anul 1630 pe latura sud-vestică este adăugată o capelă laterală, avându-l ca protector pe Sf. Laurențiu. Aici se găsește un relief exterior cu reprezentarea sfântului, care provine probabil de la o altă capelă mai veche.

Ipoteza construirii acestei capele după trecerea comunității reghinene la Reformă este contestată, unii specialiști susținând datarea ei în secolul al XV-lea.

În anul 1708 un incendiu de proporții provoacă distrugeri semnificative bisericii. Refacerile din anul 1778 au adus cu sine introducerea unor elemente arhitecturale în stil baroc, cum ar fi bolta navei principale de tip boemian. Tot acum, una din navele laterale va fi înălțată, primind două rânduri de galerii.

Clopoțele din turn au fost realizate în anii 1755 și 1770 de meșterul Samuel Kroner din Reghin.

Forma actuală a rezultat în urma a două importante restaurări, din perioadele 1927-1930 și 1959-1961.

sursa: <http://cultura.inmures.ro/monumente-arhitecturale-din-reghin/biserica-evangelica-istoric.html>

SC GLIGA INSTRUMENTE MUZICALE SRL

Urmasul lui Stradivarius de la Reghin

de Dan Gheorghe

(articol publicat in Romania Libera)

Vasile Gliga, milionarul din Reghin, s-a imbogatit intr-un domeniu care ar putea fi considerat neobisnuit pentru Romania. Viorile fabricate de Gliga i-au adus acestuia atat milioanele de euro care l-au propulsat in topul celor mai bogati romani, cat mai ales recunoasterea profesionala internationala. Intreprinzatorul din Transilvania a fost inclus, la pozitia a 11-a, in catalogul producatorilor de viori din toata lumea, catalog aparut la Cremona (Italia), orasul celebrului lutier Stradivarius. De pe poarta fabricii lui Vasile Gliga ies in fiecare an 40.000 de instrumente muzicale cu coarda si arcus, care sunt vandute in Romania, Germania, SUA, Japonia si Australia.

Vasile Gliga, mester lutier. Asa se prezinta. La fel scrie si pe cartea sa de vizita. Diverse clasamente ale bogatilor Romaniei l-au plasat pe acest om, in ultimii ani, in topul celor mai bogati oameni din Romania, cu o avere de 9 milioane euro. Dar ceea ce surprinde in "aglomeratia" magnatilor damboviteni e ca, intre atatea averi facute din imobiliare, turism, industrie, cosmetice, sucuri sau pur si simplu din mosteniri, Vasile Gliga apare ca fauritor de instrumente muzicale.

Fara secretara si birou

I-am luat numarul de telefon de pe site-ul pe care-l are pe internet. Nu ne-a raspuns secretara, pentru ca nu are asa ceva, din cate am aflat mai tarziu. Nu detine nici macar un birou. Locuieste in acelasi loc in care e si fabrica sa de muzica. Atunci cand ne-am intalnit la Reghin am vorbit despre viata lui, despre munca si, mai ales, despre viori. Cat priveste averea despre care vorbesc unii sau altii, gazda ne-a spus ca doar munca e pretioasa cu adevarat. "Cladirile sunt valoroase atat timp cat in interiorul lor se nasc instrumentele muzicale. Daca as vinde terenul si constructiile, nu stiu cat as obtine", e parerea patronului, care nu vrea sa intre in amanunte financiare.

O istorie de 200 de ani

Chiar in centrul localitatii Reghin e un monument, simbolizand o vioara, care arata vizitatorilor ca aici exista o adevarata industrie in domeniu, ale carei radacini coboara pana aproape de anul 1800. Ajunsi la marginea urbei, pe soseaua spre Toplita, vedem cateva cladiri grupate in jurul unui careu dominat de verdeata. Am ajuns in lumea lutierului nostru, care ne astepta in parcare, la ora stabilita. Un om intre doua varste, bine facut, nu prea inalt, cu parul care da semne de incaruntire. Doar are 48 de ani. Dar primul lucru care iti sare in ochi e felul in care vorbeste. Mai intai se gandeste, apoi scoate cateva cuvinte, de cate ori e intreat ceva. Parca si-ar cantari fiecare virgula. Cum n-are birou, ne invita intr-o sala in care e o mica expozitie. Acolo vedem vioara, violoncelul, viola si contrabasul. Sunt produsele sale. La o masa simpla, cu patru scaune, ne asezam sa vorbim despre sunete.

Valea Italianului

Vasile Gliga nu stie sa cante la nici un instrument. stie doar sa faca viori. Asa cum nici soferii, de exemplu, nu stiu sa construiasca masini. Dar asta

nu-i impiedica sa le conduca, zice interlocutorul nostru. Vrem sa stim de unde a pornit traditia fauritorilor de instrumente muzicale la Reghin. Istoria aceasta a inceput cu peste 200 de ani in urma. Exista un loc, nu departe de oras, in Muntii Gurghiului, caruia localnicii ii spun Valea Italianului. Acolo au descoperit lutierii italieni muzica pe care codrul romanesc o poate canta.

Au gasit lemn de paltin – cu o rezonanta deosebita, din care se face 70% din corpul unei viori –, dar si molid. Astfel s-a ajuns ca cioplitorii in lemn din Reghin si din satele invecinate sa invete cum se fac diverse componente ale unei viori, pe care le trimiteau apoi in Italia, unde mesterii de acolo le imbinau, obtinand produsul finit. Abia in anul 1951 romanii au inceput sa faca ei insisi instrumente muzicale. A fost deschisa o fabrica la Reghin, care mai functioneaza si acum. Interesant e ca primul lutier care a lucrat in fabrica asta n-a fost localnic, ci un mester adus tocmai din Bucovina. Se numea Roman Boianciuc.

Tot mai putina materie prima

Culmea e ca in ziua de azi se gasesc tot mai putini arbori care au in "burta" lor o vioara. Exista cunoscatori ai padurii care merg in Muntii Gurghiului si cauta copacii al caror destin e sa "produca" muzica. Dar pomii s-au rarit, pentru ca multi dintre ei sunt victime ale taierilor necontrolate din ultimii ani. Tot mai putini oameni se mai gandesc azi la "muzicalitatea" codrului. Asta e marea suparare a lutierului care ne-a primit in casa lui. La fel ca multi alti concitadini de-ai sai, Vasile Gliga a inceput de copil sa ciopleasca lemnul. Mai ales ca se trage dintr-o familie de silvicultori. si tot pe calea lemnului a pornit, mai tarziu, sa-i invete tainele tocmai la Targu Mures, la un liceu forestier. Dar lemnul se poate impleti si cu dragostea, mai ales cand doi oameni au acelasi mestesug in sange. si cum sangele mai si clocoteste in tinerețe, tanarul Gliga s-a insurat cand era in clasa a XI-a, drept pentru care a fost dat afara din scoala. Ce-i drept, avea 18 ani, asa ca a fost o cununie in toata regula.

De la munca de jos

Proaspetii casatoriti Elena si Vasile n-au avut altceva de facut decat sa se intoarca in locul lor de bastina, la Reghin, unde s-au angajat la Fabrica de Instrumente Muzicale, ca muncitori la brigada de gaturi de viori.

Si-au continuat studiile la seral. "Am fost colegi de banca, de brigada, suntem parteneri de viata, dar si in afaceri", e rezumatul unei vieti in doi, pe parcursul careia au facut si trei copii. Dupa finalizarea studiilor liceale, Vasile si-a conturat specializarea la Facultatea de Industrializare a Lemnului din Brasov, in domeniul mobilierului de arta. "Ca sa lucrezi cu lemnul trebuie sa-ti placa munca, dar sa ai si talent, pentru ca 98% din orice obiect din lemn se face prin operatiuni manuale", ni se explica. Numai ca pasiunea lui cea mare era pentru viori. Ce-i drept, avea de unde sa "fure" meserie, de la mesterii lutieri din "fabrica muzicala". Nu-i deloc usor sa faci o vioara. Pana sa fie capabila sa produca acele sunete, ea trece prin nici mai mult, nici mai putin de 200 de etape ale desavarsirii sale.

Atelierul din debara

Sotii Gliga au ajuns la o alta rascruce a viatii lor in 1991. Lucrau tot la fabrica de instrumente din Reghin. Angajati la stat. Vasile era chiar director comercial. si exact in acel moment au decis sa schimbe "macazul", pentru a se arunca in valtoarea unei afaceri de familie. Tot cu viori, fireste. Pe-atunci locuiau intr-un bloc. Acolo, in debara, si-au facut un mic atelier. Produceau doua viori pe luna. Apoi plecau cu ele sa le vanda. Fie in tara, fie in strainatate. Au ajuns si la cele doua mari targuri de instrumente muzicale din lume, din SUA si Germania, unde orice producator care se respecta isi prezinta in fiecare an marfa. Asa a crescut afacerea Gliga, pana la stadiul de azi, cand cei 300 de salariatii ai lor produc in fiecare an 40.000 de instrumente cu coarda si arcus.

Marfa pentru export

Mai mult de jumătate din produsele cu marca lutierului din Reghin sunt vandute in SUA, restul ajung in Germania, Japonia si Australia. Fie in institutii de cultura si de spectacol, fie in cele educative. Chiar daca vorbim despre tari industrializate, mesterul ne spune ca in scolile de acolo se pune accent pe muzica in educatia elevilor. De exemplu, copiii japonezi fac cunostinta cu sunetele muzicale, prin metode didactice speciale, inca de la varsta de 3 ani. Asa se si explica de ce in aceste tari piata instrumentelor muzicale e atat de activa. O vioara costa cel mult 3.000 de euro, daca ne uitam la preturile de fabrica ale produselor Gliga.

Familia muzicala

Muzica și dans. Așa e în familia Gliga. Trei copii are Vasile. Toți trei merg, într-un fel sau altul, pe calea muzicii. Unicul băiat, Cristian, locuiește în SUA, unde administrează filiala de peste Ocean a firmei tatălui său. Fata cea mare, Dumitrita, e director de marketing al "imperului" viorilor din Reghin. Mai e și Mirona, vicecampiona mondială, în 2003, la dans sportiv. De la pasiunea mezinei a pornit și investiția lui Vasile Gliga în școala de dans, astfel încât "patria" lutierilor români a devenit, de câțiva ani încoace, și Centrul Național de Dans Sportiv, în care echipa de profil a României se pregătește în fiecare vară. Așa că, pe lângă meseria sa de bază, meșterul Gliga e și președinte al Federației Române de Dans Sportiv.

Apreciat în Cremona

Calitatea lemnului românesc și arta meșterilor din Carpați sunt apreciate în lumea cea mai fină a lutierilor, la Cremona, în Italia, acolo unde într-un catalog al producătorilor de vioară este înscrisă, la poziția a 11-a, marca Gliga. Românul e cunoscut aici încă de acum 20 de ani, când a trimis o vioară la un concurs organizat chiar în orașul lui Stradivarius. De la acel moment, al concursului din 1988, unde a fost remarcat pentru calitatea produsului său, a pornit și impulsul lui Vasile Gliga pentru viitoarea lui afacere...

300 ore de muncă pentru o vioară

Se poate spune că o vioară crește la fel de greu ca un om până când ajunge la maturitate și e capabil să stea pe "picioarele" ei. Dacă faci un produs de serie, trebuie să muncești la el 50 de ore în decursul a trei luni. Instrumentul nu trece pe banda rulantă de la o operațiune la alta. Lemnul trebuie lăsat să se "odihnească" între diversele manevre de construcție, de la "năsterea" componentelor până la asamblarea lor, trecând apoi prin asigurarea rezistenței cu un fileu din furnir care leagă cutia de rezonanță, după care urmează lacuirea cu până la 15 straturi de rasini naturale. Mai lungă e "incubația" unei viori de meșter, pentru care sunt necesare 300 ore de muncă de-a lungul unui an. La care se mai adaugă încă cinci ani în care lemnul trebuie lăsat la uscare naturală. Abia atunci vioara va putea deveni, în sfârșit, partenera unui muzician, pe scenă.

Sursa: <http://www.romanalibera.ro/special/reportaje/urmasul-lui-stradivarius-de-la-reghin-143859>

Program detaliat

VINERI, 28 august 2015

9³⁰-9⁴⁵

Cuvânt de deschidere

- Conf. univ. dr. **Eugen HURUBĂ** – Președintele Camerei Executorilor Judecătorești Tîrgu Mureș
- Prof. univ. dr. **Călin ENĂCHESCU** – Rectorul Universității „Petru Maior” din Tîrgu Mureș
- Executor judecătoresc **Roman TALMACI** – Președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești din Republica Moldova
- Conf. univ. dr. **Veaceslav PÎNZARI** – Facultatea de Drept și Științe Sociale din cadrul Universității de Stat „Alecu Russo”, Bălți, Republica Moldova
- Conf. univ. dr. **Elena BELEI** – Șef al Departamentului Proceduri Judiciare al Facultății de Drept din cadrul Universității de Stat din Republica Moldova, Chișinău, Republica Moldova

945-11⁰⁰

Sesiune de comunicări științifice (I)

Moderator: Prof. univ. dr. **Romulus GIDRO**, Universitatea „Petru Maior” din Tîrgu Mureș

CONSIDERAȚII ASUPRA RĂSPUNDERII STATULUI ÎN REALIZAREA EXECUTĂRII SILITE

Prof.univ.dr. Ioan LEȘ

Studiul evidențiază faptul că răspunderea Statului pentru neexecutarea titlurilor executorii beneficiază de o reglementare extrem de sumară.

Autorul propune, în perspectiva unor viitoare intervenții normative, clarificarea unor aspecte, la nivelul Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, cum ar fi:

- clarificarea raportului dintre răspunderea Statului și a cea a executorului judecătoresc;
- enumerarea cazurilor în care intervine răspunderea Statului;
- instituirea unei norme speciale de competență materială în cazul acțiunilor în despăgubiri ca urmare a angajării răspunderii Statului pentru neexecutarea titlurilor executorii, etc.

CONTRIBUȚII LA STUDIUL REGLEMENTĂRILOR INTERNE REFERITOARE LA PRESTAȚIA COMPENSATORIE ÎN CAZ DE DIVORȚ

Prof. univ. dr. Teodor BODOAȘCĂ
Drd. Anett CSAKANY

De inspirație franceză, instituția juridică a „prestației compensatorii” a fost introdusă în sistemul de drept român, cu titlu de noutate absolută, prin Legea nr. 287/2009 privind Codul civil (art. 290-295).

Ideea acestui studiu ne-a fost sugerată, mai ales, de lipsa unor abordări doctrinare aprofundate și a unei practici juridice conturate în legătură cu problematica teoretică și practică a prestației compensatorii. Acesta este principalul motiv pentru care studiul de față se dorește a fi o „bază de pornire” pentru viitoarele reacții doctrinare și jurisprudențiale pe această temă.

În ordine cronologică, „prestația compensatorie” este analizată sub aspectul condițiilor, modului și formelor de stabilire, garanțiilor privind executarea acesteia, modificării și încetării ei. De asemenea, acolo unde va fi cazul, vom fundamenta propuneri de lege ferenda pentru eliminarea eventualelor inadvertențe legislative în legătură cu regimul juridic al prestației compensatorii.

NOI ABORDĂRI TEORETICE ÎN MATERIA TITLURILOR EXECUTORII. PRIVIRE SPECIALĂ ASUPRA TITLURILOR EXECUTORII EUROPENE

Prof. univ. dr. Florea MĂGUREANU
Drd. Beatrice BERNA

Reprezentând însuși temeiul care legitimează desfășurarea procedurii executării silite, asigurându-i totodată legalitatea acesteia din urmă, titlurile executorii constituie o dimensiune teoretică aparte. Lucrarea de față își propune să aducă o abordare inovatoare în materia titlurilor executorii în general, respectiv în materia titlurilor executorii europene în special, prin aplicarea unei metode analitice de factură interpretativă–prin intermediul căreia să fie posibilă construirea unor formule explicative pertinente pe marginea cadrului legal cuprins în Codul de procedură civilă.

Analiza legală a subiectului titlurilor executorii va fi concentrată asupra cadrului legal cuprins în art. 632-643 din Codul de procedură civilă, fără a fi omise alte texte legale conținute în Codul de procedură civilă care sunt compatibile cu subiectul sau prevederile Legii nr. 138/2014 –act normativ aducător de modificări și completări Codului de procedură civilă. Extinzând analiza teoretică asupra titlurilor executorii în materia particularităților prezentate de titlurile executorii europene, am decis dezvoltarea cadrului metodologic, alăturând metodei interpretative, metoda comparativă de cercetare; astfel, va fi posibilă analizarea atât a cadrului restrâns din Codul de procedură civilă consacrat titlurilor executorii (articolul 636) cât și a cadrului dat de normele europene aplicabile acestui subiect.

REFLECȚII PARȚIAL CRITICE CU PRIVIRE LA FOLOSIREA SINTAGMELOR *EROARE MATERIALĂ* ȘI *GREȘEALĂ MATERIALĂ* ÎN LEGISLAȚIA PROCESUAL CIVILĂ

Prof. univ. dr. Verginel LOZNEANU
Prof. univ. dr. Barbu VLAD

Prezentul studiu își propune să analizeze teoretic și practic semnificația procesuală a noțiunilor de „eroare materială” și „greșeală materială” în Codul de procedură civilă și în alte legi ce reglementează procedura îndreptării erorilor materiale.

De asemenea, la finalul studiului facem și o propunere de lege ferenda în legătură cu exercitarea contestației în anulare pe motivul “dezlegarea dată recursului este rezultatul unei erori materiale.”

INSTITUȚIA ABUZULUI DE DREPT DIN PERSPECTIVA ACTUALEI REGLEMENTĂRI A CODULUI CIVIL ROMÂN

Conf. univ. dr. Lacrima Rodica BOILĂ

Prezentul studiu își propune să prezinte o analiză evolutivă și contributivă a instituției abuzului de drept, având ca reper dispozițiile Codului civil. Elementul novator al actualei reglementări îl constituie jalonarea principalelor repere privind condițiile angajării răspunderii civile pentru acea faptă ilicită care constă în exercitarea drepturilor subiective într-un mod

contrar scopului lor social economic, legii și regulilor de conviețuire socială. Acestea reprezintă circumstanțele obiective de natură a antrena răspunderea făptuitorului, în măsura în care sunt vizate exclusiv limitele interne ale dreptului subiectiv. Săvârșirea unei fapte ilicite în absența dreptului subiectiv sau prin depășirea limitelor sale externe reprezintă un delict civil, de natură a antrena răspunderea civilă, dar în alt context decât cel al abuzului. Pe aceste corododate, abuzul de drept se deosebește de exces, fraudă și ilegalitate, care reprezintă fapte ilicite incluse în sfera mai largă a noțiunii de rea-credință, de natură să antreneze răspunderea delictuală a făptuitorului.

MEDIEREA ÎN DOMENIUL ASIGURĂRILOR ȘI ÎN DOMENIUL BANCAR

Conf. univ. dr. George MĂGUREANU

Numeroasele conflicte care apar între persoane fizice sau persoane juridice, inclusiv în domeniul bancar și al asigurărilor, sunt soluționate, de regulă, prin procedura de drept comun, de către instanțele judecătorești competente, potrivit normelor de competență materială și teritorială prevăzute de Codul de procedură civilă și normele speciale.

Chiar și după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, procedura menționată este destul de greoaie și ca urmare, s-a impus găsirea unor modalități, tot legale, dar care să evite calea anevoioasă și costisitoare ce se desfășoară în fața instanțelor judecătorești și a celor de executare silită.

Medierea în domeniul asigurărilor și în domeniul bancar, urmărește soluționarea conflictele dintre instituțiile de asigurări și cele de credit și clienții acestora, de către o persoană cu o pregătire specială în domeniul medierii, independentă față de cele două părți, printr-o procedură mult simplificată, așa încât unitatea de asigurări și cea de credit precum și clientul său să rămână în relație de parteneriat.

ASPECTE PRIVIND JURISDICȚIA MUNCII ȘI PUNEREA ÎN EXECUTARE A HOTĂRĂRILOR JUDECĂTOREȘTI ÎN DREPTUL MUNCII

Prof. univ. dr. Romulus GIDRO

Autorul analizează unele aspecte privind jurisdicția muncii făcând referiri doar la conflictele de muncă rezolvate de judecători excluzând toate categoriile de conflicte ce se bazează pe raporturile de serviciu și alte temeuri contractuale decât contractul individual de muncă. Se încearcă lămurirea unor aspecte derivând din faptul că problemele de competență materială și teritorială în domeniul litigiilor de muncă sunt reglementate, în același timp, prin două acte normative (Codul muncii și Legea nr. 62/2011) iar modificările aduse prin Legea nr. 2/2013 afectează și dispozițiile art. 269 din Codul muncii care făcea trimitere la Codul de procedură civilă. Prezentul studiu mai cuprinde și o analiză critică cu privire la reglementările referitoare la compunerea completelor de judecată care soluționează în primă instanță cauze privind conflictele de muncă.

În a doua parte a articolului se fac referiri la unele aspecte privind punerea în executare a hotărârilor judecătorești ce soluționează conflicte de muncă.

11⁰⁰-11³⁰

Coffee-break

11³⁰-12³⁰

Sesiune de comunicări științifice (II)

Moderator: Conf. univ. dr. **Paul POPOVICI**, Universitatea Creștină „Dimitrie Cantemir” din Cluj Napoca

ROLUL ACTIV AL EXECUTORULUI JUDECĂTORESC ÎNTRE TEORIE ȘI PRACTICĂ

Prof. univ. dr. Evelina OPRINA

În tot cursul executării, executorul judecătoresc este obligat să aibă rol activ, stăruind, prin toate mijloacele admise de lege, pentru realizarea integrală și cu celeritate a obligației prevăzute în titlul executoriu, cu respectarea dispozițiilor legii, a drepturilor părților și ale altor persoane interesate.

Posibilitățile de acțiune aflate la îndemâna executorului judecătoresc și care configurează acest principiu se manifestă pe mai multe paliere, respectiv al obligației de a acționa, al facultății recunoscute de lege de a proceda într-un anumit sens sau al acțiunii subordonate manifestării de voință a creditorului ori a debitorului.

Tot astfel, rolul activ al organului de executare se configurează și prin gradul de implicare al acestuia în sensul apelării nu doar la mijloacele directe, obligatorii și necesare pentru realizarea executării silită, ci și la mijloacele indirecte, care, deși auxiliare și facultative servesc scopului principal de satisfacere a creanței creditorului.

Toate formele de manifestare a rolului activ al executorului judecătoresc urmează a fi analizate atât din perspectivă teoretică, cât și practică, printr-o analiză structurată în funcție de fiecare modalitate de urmărire silită reglementată de lege și la care se poate apela în vederea aducerii la îndeplinire a titlului executoriu, nu lipsite de importanță fiind însă și dispozițiile care alcătuiesc teoria generală a procedurii execuționale și care conturează cu caracter de principiu mijloacele prin intermediul cărora poate acționa executorul judecătoresc.

LIMITELE CONTROLULUI PROFESIONAL ASUPRA ACTIVITĂȚII EXECUTORILOR JUDECĂTOREȘTI

Dr. Ioan GÂRBULEȚ

Legislația în vigoare reglementează următoarele tipuri de control asupra activității executorilor judecătorești: controlul jurisdicțional, ce vizează actele contestate ale executorului judecătoresc; controlul profesional, care are ca obiect întreaga activitate a executorului judecătoresc; controlul disciplinar, exercitat în cazul săvârșirii de către executorul judecătoresc a unei abateri disciplinare și controlul financiar-contabil, care are

drept obiectiv gestiunea financiar-contabilă a camerelor și a birourilor executorilor judecătorești.

În privința organismelor sau autorităților competente a efectua controlul, reglementările actuale prevăd că instanțele judecătorești realizează controlul jurisdicțional, în principal pe calea contestației la executare; controlul profesional poate fi realizat de către Ministerul Justiției, prin inspectorii generali de specialitate, și de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, prin consiliul său de conducere; controlul disciplinar se exercită de ministrul justiției sau de Colegiul director al Camerei executorilor judecătorești, iar controlul financiar-contabil, în principal se realizează de către organele fiscale și de către Consiliul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.

În cadrul controlului profesional asupra organizării și funcționării camerelor executorilor judecătorești se verifică: constituirea și componența camerei executorilor judecătorești; alegerea organelor de conducere a camerei; modul de îndeplinire a atribuțiilor de către Adunarea generală a Camerei; modul de îndeplinire a atribuțiilor de către Colegiul director al Camerei; modul de îndeplinire a atribuțiilor de către Președintele Colegiului director al Camerei; modul de îndeplinire a atribuțiilor de reprezentant al Camerei în Consiliul Uniunii; lucrările și evidența camerei etc., iar asupra organizării și funcționării birourilor executorilor judecătorești se verifică: modul de constituire a birourilor executorilor judecătorești; limba în care se întocmesc actele de către biroul executorului judecătoreț; locul în care se întocmesc actele de către executorul judecătoreț; registrele ținute de către biroul executorului judecătoreț; modalitatea de înregistrare a lucrărilor la biroul executorului judecătoreț; programul de activitate al biroului executorului judecătoreț; arhiva executorului judecătoreț; evidența financiar-contabilă a activității biroului executorului judecătoreț etc.

În cadrul controlului profesional privind calitatea actelor și lucrărilor efectuate de executorii judecătorești se verifică: aplicarea dispozițiilor Codului de procedură civilă în materia executării silite; respectarea termenelor pentru întocmirea actelor execuționale; respectarea procedurilor în cazul diferitelor forme de executare silită; respectarea dispozițiilor Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, a Regulamentului de aplicare a acestei legi și a Statutului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești; respectarea dispozițiilor Codului civil și a altor dispoziții legale care au legătură cu executarea silită; calitatea actelor și lucrărilor întocmite de către executorii judecătorești etc.

În cadrul controlului profesional privind comportamentul executorilor judecătorești în raporturile de serviciu, cu autoritățile publice și cu persoanele fizice și juridice se verifică: conduita executorului judecătoreț în raporturile de serviciu; relațiile pe care acesta le are cu ceilalți executori judecătorești, cu organele reprezentative ale profesiei și cu personalul biroului său; respectarea drepturilor și îndatoririlor prevăzute de lege; relațiile pe care executorul judecătoreț le are cu autoritățile publice cu care colaborează biroul său; relația executorului judecătoreț cu părțile raportului execuțional și cu celelalte persoane interesate în executarea silită; relațiile executorului judecătoreț cu magistrații, avocații, precum și cu persoanele fizice și juridice cu care intră în contact în exercitarea atribuțiilor de serviciu etc. Controlul profesional se exercită de Ministerul Justiției, prin inspectorii generali de specialitate și de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, prin consiliul său de

conducere. Consiliul Uniunii poate delega colegiul director al Camerei executorilor judecătorești să efectueze controlul profesional al executorilor judecătorești din cadrul birourilor aflate în circumscripția sa, însă acesta poate viza doar calitatea actelor și lucrărilor efectuate de executorii judecătorești și comportarea executorilor judecătorești în raporturile de serviciu, cu autoritățile publice și cu persoanele fizice și juridice.

EXECUTAREA PARTILOR SOCIALE

Octavian POPESCU

Prima problema adusa in discutie vizeaza posibilitatea executarii silite a partilor sociale, respectiv daca in raport de exigentele Legii 31/1990 si sub imperiul Codului de procedura civila aceste bunuri incorporale pot fi supuse executate silite ori, fata de caracterul inuitu personae al acestei forme de societate, ar avea un caracter insesizabil. Raspunsul la aceasta intrebare este categoric pozitiv, mai ales in contextul modificarilor legislative survenite urmare a aparitiei Legii nr. 152/2015 prin care a fost modificata Legea 31/1990.

Cea de-a doua problema care suscita interesul analizei priveste procedura executiunala care se aplica in cazul executarii silite a partilor sociale, respectiv daca acestea vor fi poprite ori sechestrate. Desi aparent in contradictie cu prevederile art. 781 C. Proc. Civ., dispozitiile art. 733 C. Proc. Civ. reglementeaza sechestrul partilor sociale. In conformitate cu dispozitiile art. 66 alin. (1) din Legea nr. 31/1990, pot face totusi obiect al poprii alte drepturi ce decurg din calitatea de asociat.

De asemenea, se mai pune problema actualitatii considerentelor existente sub imperiul Codului civil de la 1864, a Codului familiei si a Codului de procedura civila de la 1865 referitoare la caracterul de bun comun sau propriu al partilor sociale detinute de unul dintre sotii in cazul regimului comunitatii legale sau conventionale a sotilor. Urmeaza a fi analizate si particularitatile unei eventuale executari silite ce s-ar efectua cu privire la aceste bunuri din perspectiva posibilitatii si, dupa caz, a modalitatii de executare a acestora.

CALITATEA DE DEBITOR ÎN CADRUL EXECUTĂRII SILITE A UNEI HOTĂRÂRI JUDECĂTOREȘTI PRIN CARE COMISIA LOCALĂ DE FOND FUNCICIAR A FOST OBLIGATĂ LA DESPĂGUBIRI SAU CHELTUIELI DE JUDECATĂ

Dr. Mihaela Florentina COJAN

Comisia locală de fond funciar are legitimare procesuală specială în litigiile de fond funciar, astfel că, potrivit art. 52 din Legea nr. 18/1991, poate fi obligată la despăgubiri sau cheltuieli de judecată. Această autoritate publică cu activitate administrativă nu are patrimoniu propriu, ceea ce ridică problema debitorului care execută obligațiile stabilite prin hotărâri definitive (sau irevocabile în concepția vechiului Cod de procedură civilă) în sarcina comisiei locale de fond funciar. Este evident că aceste hotărâri nu vor putea fi puse în executare împotriva acestei comisii, pentru că s-ar ajunge la situația în care dispozițiile hotărârilor judecătorești ce constituie titlu executoriu să nu poată fi executate niciodată, de vreme ce comisia locală nu are un patrimoniu propriu, din care ar putea să se realizeze executarea,

directă sau indirectă, a obligațiilor privind plata unor sume de bani. Singura soluție, fundamentată pe dispozițiile art. 21 alin. 1 din Legea nr. 215/2001, este ca obligațiile impuse comisiei locale de fond funciar prin hotărâri judecătorești, inclusiv cele de natură pecuniară, să fie executate de unitatea administrativ-teritorială, singura care dispune de patrimoniu propriu, sumele urmând a fi asigurate din bugetul local.

ÎNDEPĂRTAREA TERȚILOR DIN IMOBILUL SUPUS EVACUĂRII

Bogdan DUMITRACHE

Art.898 alin.(1) din Noul Cod de procedură civilă, republicat, într-o formulare mai elaborată decât aceea a antecesorului său (art.578 din Vechiul Cod) face referire la îndepărtarea din imobil a terților care îl ocuipă fie în fapt, fie fără niciun titlu opozabil creditorului. Diferența de lungime între textul vechi și textul actual are ca principală explicație această dorință a legiuitorului nou de a aborda direct, explicit, una dintre problemele dureroase ale predării silite directe imobiliare : identificarea în imobil, la momentul evacuării, a unor persoane care nu figurau în titlul executoriu ca debitori ai evacuării. Dureroasă deoarece, cumulată cu reticența executorului de a finaliza evacuarea, reticență tradusă în calificarea ei ca impediment la executare, identificarea unor terți în imobil genera, nu de puține ori, o succesiune cvasiinterminabilă de dosare de executare având același obiect (material, adică același imobil); după ce se pronunța ordonanța președințială de evacuare a primului terț găsit în imobil, viitoarea descindere găsea un al doilea terț etc.

Cum orice terț care se respectă înțelege să nu se prezinte în fața organului de executare chiar gol pușcă (adică fără nici un titlu), rămâne de discutat care ar fi acei terți pe care executorul are dreptul sau, mai corect spus și, totodată, pentru a pune mai multă presiune pe el, este obligat să-i îndepărteze, împreună cu debitorul evacuării, din imobil. În mod inevitabil, executorul este obligat, în contextul unei evacuări, să cunoască, la pachet cu legislația executării silite, ceva teorie generală a drepturilor reale și a obligațiilor plus contracte speciale, întrucât în acest teritorii se plasează chestiunea opozabilității unui act sau fapt juridic stricto sensu invocat de cel găsit în imobil față de.. un terț (creditorul evacuării este, în raport cu actul/faptul respectiv, un terț).

Sublocatarii, comodatarii, domiciliiații ori persoanele juridice dotate cu sucursale în imobilul respectiv sunt doar câteva subiecte picante ale demersului nostru.

Și, în loc de final, cum zilele noastre sunt încă pline de evacuări guvernate de vechea legislație execuțională (de altfel, subiectul analizei noastre este una dintre explicațiile acestei ultraactivări a vechiului Cod în materie de evacuare...), ne putem pune (nu doar nostalgici întrebarea : Dar înainte (adică sub vechiul Cod) ar fi avut, totuși, executorul vreă soluție la îndemână pentru a-l pune cu adevărat în posesie pe proprietar ?

12³⁰-13³⁰

Lansare de carte

Moderator: *Nicolae CÎRSTEA, Editura Universul Juridic din București*

13³⁰-14³⁰

Pauză de masă

14³⁰-15⁴⁵

Sesiune de comunicări științifice (III)

Moderator: Prof. univ. dr. **Mihai ȘANDRU**, Universitatea Creștină „Dimitrie Cantemir” din București

EXECUTAREA SILITĂ ÎN ROMÂNIA A HOTĂRÂRILOR ARBITRALE STRĂINE, PRECUM ȘI A ALTOR TITLURI EXECUTORII OBȚINUTE ÎN AFARA TĂRII

Prof. univ. dr. Nicolae TURCU

Studiul abordează instituțiile „recunoașterii” și „executării” hotărârilor arbitrale străine, precum și a altor titluri executorii obținute în afara țării, propunându-și să clarifice o serie de aspecte legate de definirea noțiunilor și particularităților instituțiilor în discuție și analizarea în concret a diferitelor acte normative interne și internaționale care cuprind prevederi cu privire la efectele hotărârilor judecătorești și arbitrale.

DISPONIBILITATEA PĂRȚILOR ÎN PROCEDURA EXECUTĂRII SILITE

Vasile BOZEȘAN

Executarea silită, ca parte integrantă a procesului civil în care se tranșează problema realizării și protejării unor interese private, se desfășoară sub asumpciile atributului disponibilității părților raportului procesual execuțional.

Principiului disponibilității păstrează și în faza executării silite valoarea unui principiu fundamental, aplicabil, ca regulă, pe coordonatele configurate încă în Titlul Preliminar al reglementării procesual civile.

Însă, dincolo de vocația sa de a-și găsi aplicare pe durata întregului proces civil, disponibilitatea capătă valențe speciale în activitatea de executare silită, modelându-se corespunzător prin raportare la la specificul procedurii de punere în executare a titlurilor executorii precum și la scopul acestei activități ce vizează aducerea la îndeplinire pe cale silită a obligațiilor debitorului.

Circumscrierea exactă a limitelor, a funcției și a efectelor disponibilității părților în faza executării silite, nu poate ignora aspecte specifice ale acestei faze procesuale, precum caracterul necesar-executoriu al titlului creditorului, natura susceptibil-executabilă a obligațiilor și tipul prestației ce face obiectul acestor obligații, natura obligatoriu-sesizabilă a bunurilor supuse executării silite precum și limitele acestei sesizabilități, funcțiile și rolul altor participanți la procedura execuțională, limitele în care creditorul și debitorul pot recurge la înțelegeri privind efectuarea executării, sau, nu în ultimul rând, posibilitatea reactivării contextului judiciar prin intervenția instanței de executare.

CONSIDERAȚII TEORETICE ȘI PRACTICE ÎN LEGĂTURĂ CU CONTESTAȚIA ÎMPOTRIVA PROCESULUI VERBAL DE LICITAȚIE IMOBILIARĂ, INTABULAREA ȘI EFECTELE ACTULUI DE ADJUDECARE POTRIVIT CODULUI DE PROCEDURĂ CIVILĂ MODIFICAT PRIN LEGEA NR. 138/2014

Asist. univ. dr. Nicolae-Horia ȚIȚ

Legea nr. 138/2014 aduce importante modificări în procedura urmăririi imobiliare, în ceea ce privește posibilitatea de a formula contestație la executare împotriva actelor îndeplinite la sfârșitul procedurii, respectiv referitoare la intabularea dreptului de proprietate al adjudecatarului. Conform noii reglementări, contestația la executare nu mai este îndreptată împotriva actului de adjudecare, acesta ne reprezentând de cele mai multe ori motive de anulare în sine, ci împotriva procesului verbal de licitație care consemnează adjudecarea; contestația se notează în cartea funciară. Intabularea dreptului de proprietate al adjudecatarului se face direct, fără a mai fi precedată de o înscriere provizorie, pe baza actului de adjudecare, care se eliberează de îndată ce adjudecatarul plătește prețul. Intabularea actului de adjudecare conduce la radierea din oficiu a ipotecilor și sarcinilor reale, precum și a tuturor notărilor făcute cu urmărirea silită, cu excepția notării contestației împotriva procesului verbal de licitație. În practică este însă posibil ca intabularea dreptului de proprietate al adjudecatarului să aibă loc înainte de notarea contestației împotriva procesului verbal de licitație. Dacă aceasta este urmată de o înstrăinare, notarea contestației nu va mai putea avea loc, făcând dificilă producerea efectelor eventualei soluții de admitere a contestației. De aceea se impune, de lege ferenda, instituirea regulii conform căreia intabularea actului de adjudecare urmează a fi făcută doar după expirarea termenului de contestare a procesului verbal de licitație, corelativ cu scurtarea acestui termen de la o lună la 15 zile.

CÂTEVA OBSERVAȚII PRIVIND TITLURILE EXECUTORII, ALTELE DECÂT HOTĂRĂRILE JUDECĂTOREȘTI

Conf. univ. dr. Emőd VERES

Titlurile executorii stau la baza executării silite. Forma principală a titlului executoriu este hotărârea judecătorească, dar legea recunoaște pentru o serie de alte înscrisuri caracterul de executoriu, urmărind scopuri specifice de politică legislativă. Autorul analizează trei probleme concrete legate de aceste titluri executorii, altele decât hotărârile judecătorești: dacă se păstrează sau nu caracterul executoriu al creanței deținute de către o instituție de credit sau instituție financiară nebanară în caz de cesiune de creanță în favoarea unei terțe persoane; dacă contractul de locațiune poate constitui titlu executoriu nu numai pentru plata chiriei, ci și pentru reluarea bunului dat în locațiune; și în ultimul rând limitele în care pot fi puse în executare silită contractele de ipotecă mobilă având ca obiect părți sociale deținute de asociații societăților cu răspundere limitată.

EXECUTAREA SILITĂ A PACTELOR ÎNTRE ASOCIAȚII ÎN DREPTUL ROMÂN

Prof. univ. dr. Daniel-Mihail ȘANDRU

Organizarea și funcționarea unei societăți este limitată de legislație, ordinea publică și bunele moravuri. Înțelegerile (pactele) între asociații sunt fundamentale nu doar pentru existența societății dar și pentru cooperarea și găsirea punctului de interes comun între asociații. Cele mai multe pacte între asociații nu au caracter public, iar forma care ar institui un titlu executoriu ar putea fi un act autentic. Aceste tensiuni - public/ascuns, executare voluntară/ executare silită - sunt premise ale unei atente negocieri ale pactelor pentru ca acestea să devină parte din viața societății. Lucrarea are un pronunțat caracter descriptiv, de informare cu privire la nuanțele dobândite de experiențe ale instanțelor străine, de soluțiile doctrinare de drept comparat, elemente care sunt avute în vedere pentru o eventuala aplicare în cadrul sistemului juridic românesc.

15⁴⁵-16¹⁵

Coffee-break

16¹⁵-18⁰⁰

Sesiune de comunicări științifice (IV)

Moderator: *Executor judecătoresc Roman TALMACI, Președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești din Republica Moldova*

ÎNTOARCEREA EXECUTĂRII

**Conf. univ. dr. Elena BELEI
Victoria SÎRBU**

Întoarcerea executării este o instituție procesuală care reglementează principalul mod de apărare a persoanei care a obținut câștig irevocabil de cauză, urmare a casării hotărârii judecătorești care a fost deja executată.

Potrivit legislației Republicii Moldova, întoarcerea executării se poate produce în 3 feluri:

- Dacă instanța ierarhic superioară care a casat irevocabil hotărârea executată dispune din oficiu prin decizie întoarcerea executării;
- Dacă pârâtul solicită în procedură în ordonanță întoarcerea executării;
- Dacă pârâtul solicită în procedură generală pe acțiuni civile întoarcerea executării.

Pentru ca întoarcerea executării să se poată produce efectiv, trebuie întrunite mai multe condiții de procedură: referitoare la termenul în care poate fi solicitată întoarcerea executării, condițiile de formă și conținut ale cererii de întoarcere a executării, întinderea și limitările întoarcerii executării.

PARTICULARITĂȚILE TRANZACȚIEI DE ÎMPĂCARE ȘI CONCILIEREA PĂRȚILOR ÎN PROCEDURA DE EXECUTARE A REPUBLICII MOLDOVA

Conf. univ. dr. Igor COBAN
Drd. Iurie DELEU

Concilierea părților în procedura de executare a Republicii Moldova constituie o etapă obligatorie a procedurii de executare silită. Astfel, art. 61 Cod de Executare a Republicii Moldova impune în sarcina executorului judecătoresc concilierea părților. În acest sens fiind reglementate acțiuni concrete care urmează a fi realizate de executorul judecătoresc și efectele acestora. Aceste reglementări conturează particularitățile concilierii părților ca o etapă de sine stătătoare a procedurii de intentare a executării silite: cu sarcini și acte proprii. Evident că părțile sunt în drept să încheie o tranzacție nu doar în cadrul procesului civil, ci și la orice etapă a executării silite prin care să convină termenii și condițiile de executare a documentului executoriu. Această facilitate este garantată de lege ca un drept fundamental al părților – prin prisma principiului disponibilității (alin.2 art.4 Cod de Executare a Republicii Moldova). Însă încheierea tranzacției de împăcare în cadrul procedurii de executare silită implică anumite particularități procedurale, cât și conceptuale în coraport cu natura juridică a puterii actului judecătoresc executoriu.

RECUNOAȘTEREA ȘI ÎNCUVIINȚAREA EXECUTĂRII HOTĂRÂRILOR JUDECĂTOREȘTI STRĂINE

Lector univ. Vladislav CLIMA
Lector univ. Eleonora BADAN-MELNIC

Relevant este de a scoate în evidență faptul că la etapa actuală se evidențiază o intensificare a relațiilor sociale de pretutindeni, suntem în prezența intensificării cantitative și calitative a tranzacțiilor ce depășesc limitarea impusă de granițe, concomitentă cu expansiunea spațială a acestora. Se evidențiază creșterea interdependențelor dintre statele naționale, ca urmare a extinderii și adâncirii legăturilor dintre acestea și variate sfere ale vieții economice, politice, sociale și culturale.

Autorii studiului evidențiază faptul că sediul materiei subiectului supus cercetării îl constituie convențiile internaționale multilaterale și bilaterale la care Republica Moldova este parte, precum și legislația națională pertinentă, încercând o analiză a acestora din perspectiva efectelor pe care le produc privitor la recunoașterea și încuviințarea executării hotărârilor judecătorești străine.

UNELE ASPECTE PRIVIND PRACTICA APLICĂRII ART. 163 COD DE EXECUTARE AL REPUBLICII MOLDOVA

Lector univ. Gheorghe STRATULAT

Garanția respectării dreptului la un proces echitabil impune subsidiar obligația asigurării unei previzibilități judiciare. Astfel, situația în care instanțele de judecată, la constatarea

unor fapte similare pronunța soluții divergente, determină încălcarea dreptului subiecților la o așteptare rezonabilă în sancționarea unui comportament necorespunzător, subminând certitudinea acțiunilor în raport cu terții. În acest context, uniformizarea practicii judiciare este un imperativ, constituind o garanție a previzibilității pentru justițiabili, excluzând arbitrarul și consolidând încrederea în actul de justiție.

INTERDICȚIA DE A PĂRĂSI TARA IN PROCEDURA DE EXECUTARE SILITA A REPUBLICII MOLDOVA

Lector superior univ. Dumitru VISTERNICEAN

Soluționarea exclusivă de către instanța de judecată a demersului executorului judecătoresc privind aplicarea interdicției de a părăsi țara debitorului are ca scop asigurarea unui just echilibru între dreptul creditorului la executarea corespunzătoare a obligațiilor stabilite în documentul executoriu și dreptul la libera circulație a debitorului. Astfel, procedura judiciară de soluționare a demersului executorului judecătoresc privind aplicarea interdicției de a părăsi țara, oferă cercului de participanți implicați garanția unei soluții expuse de un "observator independent", echitabilă în raport cu circumstanțele expuse. Totodată evidențierea și consolidarea unei practici judiciare bine stabilite la soluționarea incidentului de aplicare a interdicției de a părăsi țara, ar asigura interpretarea justă, a reglementărilor Codului de Executare în acest sens.

UNELE ASPECTE DE DREPT PROCESUAL PRIVIND DESFIINȚAREA CĂSĂTORIEI

Conf. univ. dr. Veaceslav PÎNZARI

Încheierea actului căsătoriei, ca de altfel și a celorlalte acte juridice, presupune îndeplinirea unor condiții de fond și de formă, precum și lipsa impedimentelor la încheierea acestuia. Verificarea respectării de către autorii manifestării de voință a acestor exigențe este statuată de către legiuitor printr-o modalitate eficientă de control și, anume, nulitatea. Dacă se constată nerespectarea condițiilor de fond sau de formă la încheierea căsătoriei, actul respectiv va fi desființat. În aceste condiții ne-ar interesa, dacă desființarea căsătoriei poate fi obținută printr-o hotărâre judecătorească sau aceasta poate fi și amiabilă, cine sunt persoanele care pot înainta cererea respectivă și la ce instanță o vor putea depune și, de asemenea, ne interesează caracterele hotărârii de desființare, precum și momentul de la care hotărârea definitivă își produce efectele.

LOCUL ȘI ROLUL CULTURII MORALE ÎN ACTIVITATEA PROFESIONALĂ A EXECUTORULUI JUDECĂTORESC

Conf. univ. dr. Valeriu CAPCELEA

Studiul tratează o problemă destul de actuală - cultura morală a executorului judecătoresc, de care depinde executarea calificată a hotărârilor judecătorești, sporirea prestigiului și autorității profesiei în cauză. În articol este efectuată o analiză a culturii morale a

personalității în general, care se formează încă din fragedă copilărie, fiind cultivate în cei șapte ani de acasă, normele, valorile și principiile morale, mai ales, rușinea și vinovăția, fără de care omul nu poate deveni o ființă morală. Autorul relevă faptul că cultura morală a executorului judecătoresc reprezintă o concretizare a culturii personalității, a omului în general. În structura culturii morale sunt evidențiate două niveluri: teoretic (rațional) și psihologic (senzitiv). Conținutul nivelului rațional al conștiinței morale reprezintă cunoștințele etice, opiniile și idealurile, principiile și normele, necesitățile morale. Se accentuează că acest nivel al conștiinței morale, trebuie format la viitorii juriști/executori judecătorești în cadrul studierii cursului de deontologie profesională la facultate atât la nivel de licență, cât și la masterat. Al doilea nivel, cel cotidian al conștiinței morale, include un spectru bogat al sentimentelor morale, a emoțiilor, simpatiilor și antipatiilor, reprezentărilor despre moral și imoral, moravurile, tradițiile, obiceiurile etc.

O deosebită atenție o acordă autorul facultăților morale care, trebuie să le posedate executorii judecătorești: moral-politice, calitățile morale ce se manifestă în domeniul muncii și facultățile morale ca atare. În mod special, sunt elucidate problemele ce țin de cultura relațiilor morale și cultura comunicării care sunt proprii executorilor judecătorești din Republica Moldova de care depinde, în mare măsură, exercitarea calificată a profesiei de executor judecătoresc. Totodată, sunt caracterizate și virtuțile dezirabile executorului judecătoresc, necesare în activitatea profesională: politețea, prudența, cumpătarea, curajul, spiritul de dreptate, simplitatea și buna-credință.

ANALIZA PRACTICII JUDICIARE A CAZURILOR DE VIOLENȚĂ ÎN FAMILIE DIN PERSPECTIVE LEGISLAȚIEI POROCESUAL CIVILE A REPUBLICII MOLDOVA

Lector superior univ. Tatiana CRUGLIȚCHI

Actualmente printre problemele social-economice și juridice cu care se confruntă Republica Moldova, evidențiem o problemă care ține de celula societății – familia și anume problema violenței în familie.

Pornind de la esența problemei violenței în familie, au fost întreprinse un șir de măsuri din partea statului prin intermediul puterii legislative de elaborare a cadrului normativ respectiv, cât și din partea puterii judiciare de sistematizare și uniformizare a practicii judiciare în materie. Acest domeniu al practicii judiciare este unul relativ nou și a luat amploare, în deosebi, ca urmare a introducerii în Codul de procedură civilă a instituției privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie, pe care o vom analiza în continuare.

PRINCIPIUL BUNEI-CREDINȚE ÎN RAPORTURILE JURIDICE DE MUNCĂ

Lector univ. drd. Daniela POJAR

Noțiunea juridică de bună-credință reprezintă un principiu fundamental al dreptului propriu tuturor sistemelor de drept și actual în orice perioadă istorică. Norma cuprinsă la art. 55 din Constituția Republicii Moldova obligă cetățenii să-și exercite drepturile și libertățile fundamentale cu bună-credință, fără a încălca drepturile și libertățile altora. Art. 9, alin. 1 C.

civ. al RM stabilește, că persoanele fizice și juridice participante la rapoartele juridice civile trebuie să își exercite obligațiile cu bună-credință, care se prezumă pînă la proba contrarie. În articolul ce urmează s-a încercat a se evidenția faptul că buna-credință este o condiție sine qua non atît pentru exercitarea unui drept de către titularul acestuia, cît și pentru îndeplinirea unei obligații, fie că ne referim la un raport civil, fie că suntem în prezența unui raport juridic de muncă, iar utilizarea drepturilor subiective ale participaților la raporturile juridice de muncă contrar principiilor de exercitare, cît și îndeplinirea obligațiilor asumate de către aceștia dă naștere unui fenomen denumit abuz de drept.

ROLUL INSTANȚEI DE JUDECATĂ ÎN CADRUL PROCEDURII DE EXECUTARE A DOCUMENTELOR EXECUTORII CU CARACTER CIVIL

Lector univ. Mihail BUȘULEAC

Dreptul fundamental la un proces echitabil, garantat de Articolul 6 al Convenției Europene cu privire la Drepturile Omului (CEDO), cuprinde și executarea deciziilor de către instanță într-o perioadă rezonabilă de timp. Justețea, acestui fapt rezultă și din practica CEDO, potrivit căreia Republica Moldova are cele mai multe condamnări pentru neexecutarea hotărârilor definitive. Astfel, dreptul la un proces echitabil pare o iluzie în cazul în care nu există un sistem de executare efectiv.

În această privință, este importantă Rezoluția nr. 3 a celei de-a 24-a Conferințe Europene a Miniștrilor Justiției cu privire la „Concepțiile și mijloacele generale de a obține executarea efectivă a deciziilor judiciare”, care a avut loc la Moscova în octombrie 2001. Ca rezultat, la 18 septembrie 2002 Comitetul Miniștrilor a adoptat rezoluția Res (2002)12, constituind Comisia Europeană pentru Eficiența Justiției. Comisia, printre altele, a luat în considerare principiul accesului la justiție și funcționării corecte și efective a instanțelor judecătorești, accentuând importanța executării deciziilor judecătorești într-un mod efectiv și într-un timp limitat rezonabil.

Eficacitatea sistemului de executare este de o importanță decisivă pentru sistemul justiției civile în ansamblu. Eficacitatea procedurilor de executare, la fel ca și statutul, activitățile și instruirea executorilor judecătorești constituie nucleul acestui sistem.

Executarea corectă și eficientă a deciziilor judecătorești este posibilă numai în cazul când atât societatea, cît și statul respectă și se supun procedurilor de executare. Executarea eficientă a deciziilor judecătorești depinde de calitatea activității executorilor judecătorești. Executorii judecătorești din Republica Moldova nu sunt o excepție în această privire, astfel, managementul, profesionalismul, instruirea și remunerarea adecvată a lor trebuie să fie concentrată, dezvoltată și întărită în ansamblu.

Procedura de executare silită a fost supusă mai multor reforme. Remarcabil este faptul că, începând cu anul 2002, se conturează tendință de a spori autonomia, atât – administrativă, cît și procedurală a executorilor judecătorești. Astfel, dacă pînă în anul 2003, aceasta era reglementată de Codul de procedură civilă în redacția anului 1964, iar executorii judecătorești își desfășurau activitatea sub controlul președintelui instanței de judecată, în anul 2004 a fost adoptat un act legislativ care reglementează anume procedura de

executare – Codul de executare, iar atribuțiile procesuale ale executorilor judecătorești sunt substanțial extinse. Iar odată cu reformarea sistemului de executare din anul 2010 au fost introduse mai multe modificări în codul de executare ultimul fiind republicat în Monitorul Oficial al R. Moldova nr.214-220/704 din 05.11.2010.

Reformele în sistemul de drept din Republica Moldova au promovat permanent independența și eficacitatea sistemului execuțional. Însă rolul instanțelor judecătorești în procesul execuțional nu a fost limitat, din contra au fost create pârghii noi privind controlul judecătorec asupra activității executorilor judecătorești și fiind stabilite noi împuterniciri.

18⁰⁰-20⁰⁰

Program liber

20⁰⁰-22³⁰

Dineu festiv

SĂMBĂTĂ, 31 august 2014

9³⁰-10⁴⁵

Sesiune de comunicări științifice (V)

Moderator: Prof. univ. dr. **Verginel LOZNEANU**, Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” din București

INTERFERENȚA DINTRE DISPOZIȚIILE NOULUI COD DE PROCEDURĂ CIVILĂ ȘI CELE DIN NOUL COD DE PROCEDURĂ PENALĂ PRIVIND MĂSURILE ASIGURATORII

Prof. univ. dr. Ioan SABĂU – POP

Tema este sugerată de noua configurație a reglementărilor legale în materia măsurilor asiguratorii. În Noul Cod de Procedură Civilă sunt reglementate în Cartea a VI- a, Titlul IV denumit Măsuri asiguratorii și provizorii iar în Noul Cod de Procedură Penală la Titlul V, Cap. III cu denumirea: Măsuri asiguratorii, restituirea lucrurilor și stabilirea situației anterioare săvârșirii infracțiunii.

Instituțional în ambele coduri legiuitorul a avut scopul de a garanta ca prin măsuri prealabile soluționării raportului juridic de drept material să fie posibilă restabilirea situației patrimoniale generată de încălcarea fie a unui drept, în procesul civil și/sau a dispozițiilor imperative ale legii penale.

În studiu se analizează prin comparație modalitățile în care sunt puse în practică de către autoritățile judiciare a acestor măsuri, asemănările și deosebirile dintre ele în cele două proceduri: civilă și penală.

După intrarea în vigoare s-a conturat și o jurisprudență atât în materia procedurii civile cât și a celei penale, comentată de autor, cu exigență și spirit critic.

În special se fac considerații ca cele două instituții cu aplicabilitate și interes practic să nu prejudicieze persoana vizată de atare măsuri și de a nu se exercita abuzuri de drept sub umbrela legii, în special a celei penale. Sunt puse în lumină elemente care să aducă rigoare în conduita autorității judiciare la luarea oricăreia dintre măsurile asigurătorii pentru a asigura echilibrul între drepturile puse în cumpănă atunci când se dispun atare măsuri, pentru a nu prejudicia ireparabil interesele celui față de care se dispun, chiar dacă ele sunt „provizorii”.

În ambele materii ele întrevăd sau chiar au o putere de anticipare a unei soluții care se preconizează a fi pronunțată. Este un moment important când raționamentul autorității judiciare care le dispune, a celui care le cenzurează în căile de atac dacă sunt contestate trebuie să țină seama de a nu prefigura o antepronunțare în procesul civil sau stabilirea din start a vinovăției în procesul penal. Scopul de a prezerva repararea din punct de vedere patrimonial a raportului juridic încălcat trebuie să comporte de la început elemente din care să rezulte atât legalitatea dar și oportunitatea măsurilor asigurătorii.

EXECUTAREA HOTĂRÂRILOR ARBITRALE

Gabriela PĂDURARIU

O hotărâre arbitrală poate fi valorificată prin executare silită având efectele unei hotărâri judecătorești definitive. Există reglementată și cerința ca hotărârea arbitrală să fie comunicată părților. Se pun două probleme, și anume: prima problemă, dacă hotărârea arbitrală poate fi executată înainte de comunicare, respectiv cea de-a doua problemă, dacă hotărârea arbitrală trebuie comunicată către toate părțile, pentru a dobândi caracterul definitiv urmat de efectul executoriu.

Studiul încearcă să răspundă acestor întrebări și să creioneze procedura de obținere și de executare silită a hotărârilor arbitrale.

CUANTUMUL CAUTIUNII - MOTIV DE IMPIEDICARE A LIBERULUI ACCES LA JUSTITIE?

**Denisa CIOBANU
Claudia CIUCIUC**

În opinia noastră, prin impunerea plății unei cautiuni într-un quantum de 10 % din valoarea creanței pentru a se putea dispune suspendarea executării silite (în condițiile în care cel mai adesea la momentul declansării procedurii execuționale silite, într-o prima etapă părților li se popresc veniturile: pensii, salarii, etc într-un quantum maximal prevăzut de lege, respectiv până la 50% din totalul veniturilor periodice), este îngreunat accesul liber la justiție, posibilitatea părții de a-i fi analizată cauza devenind iluzorie!

TEORIA EXECUTĂRII SILITE CA PARTE A TEORIEI GENERALE A DREPTULUI

dr. Tudor AVRIGEANU

Definiția modernă a dreptului este inseparabilă de eventualitatea constrângerii statale în cazul nerespectării de bună voie a obligațiilor juridice, iar executarea silită reglementată de codul de procedură civilă reprezintă un caz particular al acestei eventualități. Comunicarea de față își propune examinarea felului în care unele concepte fundamentale ale teoriei generale a dreptului își găsesc corespondentul în teoria executării silite, cu o atenție specială acordată statutului juridic al executorului judecătoresc.

CÂTEVA REFLECȚII ASUPRA NOII REGLEMENTĂRI PRIVITOARE LA INSOLVENȚA PERSOANELOR FIZICE

dr. Ovidiu-Sorin NOUR

În cuprinsul studiului de față autorul prezintă câteva reguli procedurale cu privire la procedura de insolvență a debitorilor persoane fizice. Autorul formulează, în prima parte a acestui studiu, unele considerații critice cu privire la procedura instituită prin Legea nr. 151/2015. Asemenea reflecții se referă cu deosebire la utilitatea acestei proceduri distincte față de procedura de drept comun și respectiv de cea promovată prin Codul insolvenței.

O analiză aparte este consacrată organelor care participă în procedura de insolvență, respectiv la comisia de insolvență, instanța de judecată, lichidatorul judiciar și la administratorul procedurii. Sunt formulate unele considerații și observații cu privire la competența comisiei de insolvență și ale instanței de judecată. Unele reflecții critice vizează posibilitatea de conferire a calității de administrator al procedurii și de lichidator judiciar avocaților și notarilor publici.

Autorul remarcă că actuala reglementare derogă de la regulile dreptului comun în materia executării silite și restrânge în mod substanțial și nepermis monopolul concedat de lege executorilor judecătorești în materia executării silite. El conchide că implicarea unui cerc mare de specialiști în procedura de insolvență este de natură să afecteze calitatea activității realizate în acest domeniu.

10⁴⁵-11¹⁵

Coffee-break

11¹⁵-12¹⁵

Sesiune de comunicări științifice (VI)

Discuții libere

Moderator: Conf. univ. dr. **Eugen HURUBĂ**, Universitatea „Petru Maior” din Târgu Mureș

TEORIA ȘI PRACTICA EXECUĂRII SILITE, ÎN REPUBLICA CEHĂ

Asist univ. dr. Pavel KLIMA

Studiul analizează procedura de executare silită pe teritoriul Republicii Cehe – conform legislației respective, adică a Codului de Procedură Civilă și a Codului de Executare. Prezentarea include atât explicarea procedurilor de executare silită, cât și a problemelor practice legate de executarea silită în viața cotidiană. Prezentarea are ca scop de a le furniza participanților perspectiva comparativă, respectiv teoria și practica existentă privind tematica discutată într-un alt stat din Uniunea Europeană.

EXECUTAREA SILITĂ ÎN MATERIE FISCALĂ VERSUS EXECUTAREA SILITĂ ÎN PROCEDURA CIVILĂ. ROLUL EXECUTORULUI FISCAL ÎN RELAȚIA CU CONTRIBUABILUL

Dr. Arina DRAGODAN

Instituția executării silite este importantă atât pentru creditorii persoane fizice și juridice cât și pentru creditorul fiscal întrucât garantează puterea juridică a obligațiilor patrimoniale. Având în vedere particularitățile titlului de creanță fiscală în raport de alte titluri de creanță, în cazul executării silite a creanțelor fiscale, spre deosebire de dreptul comun, avem o procedură specială reglementată de Codul de procedură fiscală, care se completează, acolo unde acest act normativ nu dispune, cu prevederile Codului de procedură civilă în materie, în măsura în care acestea sunt compatibile sau nu contravin regulilor speciale din dreptul fiscal.

Executarea silită se realizează de organul de executare competent prin intermediul executorului fiscal, noțiune care nu este definită în actualul cod, dar căreia noul cod de procedură fiscală i-a dat o definiție.

Acest articol prezintă comparativ câteva aspecte comune privind executarea silită reglementată de actualul Cod de procedură civilă și de Codul de procedură fiscală, evidențind totodată asemănările și deosebirile între rolul executorului fiscal și cel al executorului judecătoresc.

DISCUȚII PRIVIND NATURA JURIDICĂ ȘI EXECUTAREA DREPTURILOR DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ

Conf. univ. dr. Paul POPOVICI
Conf. univ. dr. Eugen HURUBĂ

Din perspectivă diacronică, în literatura de specialitate natura juridică a drepturilor de proprietate intelectuală a fost controversată, cu toate că, din punct de vedere al conținutului, opiniile doctrinare au fost aproximativ consensuale.

În ce măsură ar fi oportună o reanalizare a dezbaterii problematicei naturii juridice a drepturilor de proprietate intelectuală? În opinia autorilor aceasta ar fi dezirabilă deoarece astfel nu e înțeles doar stadiul actualei legislații, ci pot fi și integrate organic eventuale corective prin propuneri de lege ferenda.

De la legiferarea raporturilor juridice la executarea lor silită „nu este decât un pas”, iar autorii analizează, în această lucrare, situații generate de executarea silită, în considerarea naturii juridice a respectivelor drepturi.

ANALIZA UNOR ASPECTE DE PROCEDURĂ CIVILĂ LEGATE DE DIVORȚ

Asist. univ. drd. Oana Voica GUGA (NAGY)

Studiul vizează identificarea și analiza aspectelor de procedură civilă arătate în doctrina de specialitate ca fiind lacune ale reglementărilor actuale din domeniul divorțului. În vederea atingerii scopului propus este necesară o scurtă incursiune în istoria procedurii divorțului, dar și a practicii de specialitate pentru a putea stabili dacă, într-adevăr, modificările aduse de noul Cod de procedură civilă au utilitate practică.

CONSIDERAȚII ÎN LEGĂTURĂ CU COMPETENȚA INSTANȚELOR JUDECĂTOREȘTI ÎN MATERIE DE ADOPTIE

Asist. univ. drd. Ioana Raluca SUCUTURDEAN (TONCEAN LUIERAN)

Studiul este consacrat analizei normelor legale referitoare la competența instanțelor judecătorești în materie de adopție, prevăzute de Codul de procedură civilă și de Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Avem în vedere interpretarea noilor reglementări și identificarea unor situații juridice generatoare de ambiguitate în acest domeniu, pe baza cărora vom fundamenta unele propuneri.

Procedura adopției presupune parcurgerea mai multor etape, atât în fața instanțelor de judecată, cât și în fața unor organe specializate ale administrației publice. Procedura adopției interne necesită desfășurarea următoarelor etape: evaluarea adoptatorului sau familiei adoptatoare în vederea obținerii atestatului; deschiderea procedurii adopției interne; potrivirea dintre copil și persoana sau familia adoptatoare; încredințarea copilului în vederea adopției; încuviințarea adopției. În acest sens, va fi evidențiată implicarea și, desigur, competența instanțelor de judecată în fiecare dintre aceste etape.

Totodată, Legea 273/2004 privind procedura adopției instituie norme speciale referitoare la competența materială generală și teritorială a instanțelor judecătorești române în domeniul adopției, care vor fi abordate corespunzător în vederea consolidării unor observații și propuneri de lege ferenda.

Mai mult, studiul pune în discuție competența instanțelor judecătorești române după cum adopția este internă sau internațională. Doctrina a atras atenția asupra faptului că adopția poate fi calificată ca fiind internă, chiar dacă înglobează elemente de extraneitate. Astfel, vor fi analizate și normele Codului civil referitoare la dispozițiile de drept internațional privat, corelate cu prevederile Legii nr. 273/2004 privind procedura adopției.

ÎNCHEIERILE EMISE DE EXECUTORUL JUDECĂTORESC

Conf. univ. dr. Eugen HURUBĂ

Executorul judecătoresc, în exercitarea profesiei sale, pe lângă alte acte de procedură, întocmește încheieri, ca acte de dispoziție, în cele mai importante momente ale executării silite.

Studiul încearcă să identifice momentele în care intervenția executorului judecătoresc, în activitatea de executare silită, este obligatoriu să se realizeze prin emiterea unei încheieri.

12¹⁵-12³⁰

Prezentarea concluziilor conferinței

Secretarul conferinței: *Prep. univ. drd. Andrea KAJCSA, Universitatea „Petru Maior” din Târgu Mureș*

